

det sådan, at de er sat i gabestokken og bliver hængt ud, og det kan da ikke være til gavn for dem, men det kan da heller ikke være til gavn for forbrugerne. Det er derfor, jeg siger, at nu skal vi passe på ikke at gøre det mere vildledende end vejledende. Derfor vil vi være meget skeptiske over for det her.

Dog er der noget, som jeg godt kan lide, hvis jeg må bruge det udtryk – det er nordjysk – og det er med hensyn til bemærkningerne, hvor der står, at det nu lovfæstes, at hvis der kommer en kontrollant ud til en virksomhed eller en butik og der ligger et analyseresultat, som han ikke er tilfreds med, så kan den pågældende virksomhed kræve en kontrolprøve, som sendes ind.

Det lyder rigtigt. Det er muligt, at jeg ikke har gennemlæst det nok, men jeg vil godt spørge om, hvorvidt den virksomhed, der kræver sådan en kontrolprøve, ikke får offentliggjort noget, før også den prøve foreligger.

Men det overordnede i det er måske, at det virkelig kan lade sig gøre, som der står i fremsættelsen, at dreje det hele hen imod en mere informativ indsats over for forbrugerne, i stedet for at flere skal hænges ud. Jeg kan nu ikke se, hvor det står henne i lovforslaget, men det står i fremsættelsen. Hvis jeg kan overbevise udvalget om det, vil jeg blive meget glad. Som det foreligger her, er jeg meget skeptisk, men lad os nu tale om det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er bare et ganske enkelt lille spørgsmål til hr. Fransgaard, for jeg blev lidt nervøs ved det, hr. Fransgaard sagde om, at der var nogle små ting, man blev hængt ud for osv. Det var, som om man kunne høre lidt mellem linjerne, at dem ude i fødevareregionerne slet ikke er en slags mennesker, det er bare nogle, der sådan kommer og hænger virksomhederne ud.

Jeg vil bare spørge hr. Fransgaard, om han ikke tror, at man også i den verden kan snakke lidt om tingene.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Til hr. Christian H. Hansen vil jeg sige: Nu vil jeg ikke dømme om, hvilken type mennesker det er, der arbejder ude i fødevareregionerne, det ville være forkert af mig. Jeg går ud fra, at de gør deres arbejde bedst muligt; jeg skal ikke dømme de mennesker.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Det har på mange måder været en interessant debat, vi har haft her i dag. Det har drejet sig om nogle konkrete ændringer i fødevarereloven, men det har jo samtidig afspejlet nogle interessante skillelinjer i det politiske mønster, nemlig hvordan vi i realiteten forholder os til forbrugerne.

Jeg er meget enig med flere af de ordførere, der har understreget, at det er det valg, vi står over for i forbindelse med det lovforslag, der er lagt frem her.

Vil vi tage konsekvenserne af den tid, vi lever i med en svigtende tillid til fødevarerne og en stigende skepsis hos forbrugerne? Vil vi tage konsekvensen af det og indrette en lovgivning, som giver forbrugerne en større indsigt i den verden, de lever i, eller vil vi holde fast ved det gamle? Vil vi sige: Jamen vi skal beskytte virksomhederne, vi skal tage hensyn til, at de har krav på, at de ikke kan risikere noget, selv om de i øvrigt ikke opfører sig korrekt?

Det er et valg, og jeg synes, det har været interessant at lytte til debatten her i dag. Det har været overraskende og lidt skuffende, at De Konservative og CD har reageret, som de har, i debatten, ikke så overraskende med Venstre, for i den korte tid, jeg har været fødevarerminister, har Venstre indtaget den holdning, at de ikke vil være med til noget, og det har stort set også afspejlet sig her i dag, så det har ikke været den store overraskelse.

Men så har der jo vist sig en positiv holdning fra en række andre partier i forhold til det her, fra Dansk Folkeparti, fra Kristeligt Folkeparti, fra Enhedslisten og fra SF, og det synes jeg på mange måder er interessant, for det viser et opbrud i nogle af de ret fastlåste positioner i forhold til den politik, som kan drives i den tid, vi lever i.

Jeg har været ret optaget af mange af de ting, der er blevet nævnt, og jeg glæder mig til det udvalgsarbejde, som vi skal i gang med, for det er klart, at der er elementer af det her, der kan drøftes.

Ordførerne har mest hæftet sig ved spørgsmålet om offentliggørelsesreglerne, og det kan jeg godt forstå; det er jo noget af det, der har været mest debatteret inden. Det har betydet, at vi desværre ikke rigtig har fået diskuteret kvalitetsspørgsmålet, som jeg ellers selv synes er interessant og vigtigt.

Jeg tror, det spiller en rolle også for moderne mennesker at kunne købe kvalitet, og jeg ser det også sådan, at det er et meget uoverskueligt om-